

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

*ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11*

1. Σάββατον. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἢ τοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν· τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Κυθήροις (τυπικὸν 1ης Αὐγούστου §§1-3).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων (εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναιῖου καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας» «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος». Ἐξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους, ὡς ἐν τῷ Μηναιῖῳ· δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ» προκειμένον καὶ ἀλληλουϊάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· τρισάγιον· Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἱ ἅγιοι πάντες» (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ., «Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι' 16-22)· «Ἄξιον ἐστὶ» κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλουϊα», «Ἐἴδομεν τὸ φῶς».

Εἶδησις. Σήμερον τὸ ἑσπέρας δὲν ψάλλεται παράκλησις.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς

τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις (†1690). Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν η´ (τυπικὸν 2ας Αὐγούστου § 2 καὶ 27ης Ἰουλίου §§ 2-4).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀληθόνας τῶν ἀγίων» κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀγίου 3 «Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Βασιλεῖον διάδημα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς τοῦ ἤχου κανὼν «Ἐνοιξόν μου τὸ στόμα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ὁ ἡμετέραν μορφήν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς ἀ' στιχολογίας τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η´) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀγίου. Ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ» «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ'), τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ πρωτομάρτυρος «Ὁ πρῶτος τῶν μαρτύρων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁν περ αἱ ἄνω τάξεις».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρωτομάρτυρος προσόμοια 3 « Ἄγγελος ἐπίγειος » κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα « Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται », « Πεφυτευμένους ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει », Δόξα, τὸ ἡ' ἑωθινὸν « Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα », Καὶ νῦν, « Ὑπερευλογημένη ». Δοξολογία μεγάλη, « Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος » (ἢ « Σήμερον σωτηρία »).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια « Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου », « Βασίλειον διάδημα » καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον « Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ἡ' ἐπιστολῶν, « Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου » (Α' Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ἡ' Ματθ., « Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον » (Ματθ. ιδ' 14-22).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ « Αἰνεῖτε » καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν -ἐξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως- εἷς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, « τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς », ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἢ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 2ας τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 3ης, 7ης, 10ης καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 9ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προομιαικὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου), εἰς τὸ « Κύριε, ἐκέκραξα », στιχηρὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ βαρέος ἤχου δύο « Ἄρὸν σου, ὦ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα », « Βλέπον σου τὰ παράνομα ἔργα », τῶν ἀσωμάτων ἐν « Φλόγα πυρὸς τοὺς ἀγγέλους » καὶ τῶν ὁσίων (ἐκ τοῦ Μηναίου, Αὐγούστου 3) ἕτερα 3 « Οἱ ὄσιοί σου, Κύριε », κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον « Οἱ λογισμοὶ

ἀκάθαρτοι». Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς. «*Νῦν ἀπολύεις*» καὶ εὐθύς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ὁ ρμβ' (142ος) ψαλμὸς «*Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*». Οἱ χοροὶ τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ θεοτοκίον «*Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς*», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον θεοτοκίον «*Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἄνευ τῶν εἰρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «*Προστασία*» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθύς τὸ προκειμένον «*Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «*Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων*» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», Δόξα, «*Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τῆς εὐσπλαγχνίας*». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*», «*Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός*», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια «*Ἀπόστολοι ἐκπεράτων*» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἐξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγ.].

3. Δευτέρα. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκη.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 31-ιβ' 6): Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἔβδ. Ματθ. (Μαθ. ιη' 1-11).

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφείσαν προχθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια

«Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Τρίτη. Τῶν ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιβ' 12-26)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15).

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς) μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἢ με γ ἄ λ η πα ρ ἄ κ λ η σ ι ς ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἄπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου.]

5. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ. (Τυπικὸν 5ης Αὐγ. §§1-3).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν Γεν. τυπικᾶς διατάξεως §§58-63). Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δις. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἕκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν)·

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἅξίως, ἄσμοσι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισε.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοὶ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ὁ α')

μετὰ τῶν εἰρμῶν)· τὰ δύο ἔξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρέπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὄρα Γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θεῖα σήμερον». Ἐπίστολος· προεόρτιος, Παρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον· τῆς ἡμέρας, Τετ. θ' ἔβδ. Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16). «Ἄξιόν ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. † Πέμπτη. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» κοντάκιον «Ἐν τῇ θεῖα σήμερον μεταμορφώσῃ».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ Φαλτηρίου (Προθεωρία τυπικοῦ §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρις (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) ἔν τε τῷ ἔσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. Ἀπόλυσις (λεγόμενη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.τ.λ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας» ἀντὶ τοῦ «Τὴν τιμιωτέραν» ἢ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἶτα οἱ εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου» μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου ὁψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπίστολος: ἑορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β΄ Πέτρου α΄ 10-19) Ἐυαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ. ιζ΄ 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετος τὸ τροπάριον τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα ἀλληλοῦα» ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

[Πολλάχου, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὄρμιοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ ἱερέως ἢ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὖριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τὴν μὲν 7ην, 9ην καὶ 11ην ὁ α΄ κανὼν, τὴν δὲ 8ην, 10ην καὶ 12ην ὁ β΄).

2. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐάν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας».

3. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφθυμίων αὐτῶν εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ» κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

4. Ἀπὸ αὖριον μέχρι τῆς 9ῆς ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ἧ ἄποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ βῆ Αὐγούστου.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία

* Ἔστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικὰ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τὸδε «Θαβῶρ καὶ Ἐριμὸν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἄπαξι), ὃ περὶ ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγ.].

7. Παρασκευή. Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὀσίου (†1519), κτίτορος τῆς ἱ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος.

Τὴν τάξιν τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§53-63.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς θ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 26-40)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, 7 Αὐγ. (Ματθ. θ' 2-9).

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 8ης Αὐγούστου μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 8ης Αὐγ.]

8. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου ὁμολογητοῦ (†813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγοράς (†1680), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†1794).

Ἡ μεθέορτος ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς Γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τόμου §§53-63).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἔβδ. Ματθ. (Ματθ. ιε' 32-39)· «Ἄξιον ἐστί» κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Μαθθίου τοῦ ἀποστόλου

(†63). Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινὸν θ΄ (τυπικὸν 6ης Αὐγούστου §§ 7-9).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, μεθέορτα 3 «Τῆς παναγίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως» κ.λπ. (9ης Αὐγ.) εἰς 3, Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ» (λιτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον «Μεταμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 9ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσῶδιον κάθισμα «Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν» (τῆς 9ης Αὐγούστου). Ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας» «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ΄), τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Φῶς ἀναλλοίωτε Λόγε» (6ης Αὐγούστου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια 3 «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» κ.λπ. (βλέπε 6 Αὐγούστου) εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ», «Θαβῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Μετεμορφώθης» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. θ' ἐπιστ., «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α΄ Κορ. γ' 9-17)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Ματθ., «Ἦνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ' 22-34).

«Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῆ Κυριακῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγ. μετὰ τῆς με γά λ η ς πα ρ α κ λ ή σ ε ω ς. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγ.]

10. Δευτέρα. Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος. Εὐστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιε' 12-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 18-22).

Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγ. μετὰ τῆς μ ι κ ρ ᾶ ς πα ρ α κ λ ή σ ε ω ς. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 11ης Αὐγ.].

11. Τρίτη. Εὐπλου διακόνου (†304). Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρι-

δωνος ἐν Κερκύρα, δι' οὗ ἐλύθη τῷ 1716 ἡ πολιορκία τῶν Τούρκων.

Ἐπίστολος: ἡμέρας, Τρ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38)
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 23-27).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης Αὐγούστου, ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς με γ α λ η ς π α ρ α κ λ ή σ ε ω ς ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης».

12. Τετάρτη. Φωτίου καὶ Ἀνικίτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἰδήσις. Σήμερον συμβάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν ἑορτήν.

Ἐπίστολος: ἡμέρας, Τετ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ις' 4-12)
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 28-32).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἃ τίνα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ μ ι κ ρ ὸ ς π α ρ α κ λ η τ ι κ ὸ ς κ α ν ὠ ν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρεῖς (ἄνευ τῶν στίχων Δόξα, Καὶ νῦν).

13. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως μετὰθεσις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, καὶ ὁ ὄρθρος, ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, ψάλλονται ὡς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς: συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς: Ἐπίστολος –μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)– τῆς ἡμέρας, Πέμ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 1-7)
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 43-46). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος «Ὁ τόκος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προο-

ώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα ἀλληλοῦια» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μετεμορφώθης».

Τῆ Πέμπτη ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους» ἀπόλυσις (μικρὰ) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μεγάλη παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκιρήσατε» (ἅπαξι).

14. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (ἡ´ π.Χ. αἰ.).

Εἶδησις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὄρα εἰρμούς β´ κανόνος 15ης Ἀγούστου).

Τῆ Παρασκευῆ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τῆ ἐνδόξω μνήμη σου ἡ οἰκουμένη» Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. α´ 12-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι´ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ´ 23-33).

15. Σάββατον. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὴν θ´. «Λαοί, προσκιρήσατε». «Τῆ ἐνδόξω μνήμη σου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἀκριβῶς ἔχει εἰς τὸ Μηναιόν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» ψάλλεται τρεῖς (ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»). Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου

«Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ» ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε» εἰς δὲ τὸν β' «Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Τὸ ἑξαποστειλάριον (τρῖς). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 4 μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» ἅπαξ.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ» καὶ «Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναῖον τὴν προδὸ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 15 Αὐγ. ἢ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» «Ἐἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως: τὴν μὲν 16ην, 18ην, 20ὴν καὶ 22αν τοῦ μηνός ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 17ην, 19ην καὶ 21ην ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη».

3. Ἐν ταῖς θείαις λειτουργίαις μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου λέγονται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον».

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ τοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν

Κεφαλληνία (†15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτ.: τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἦχος α΄, ἔωθινὸν ι΄ (τυπικὸν 16ης Αὐγούστου §§ 10-12).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἁγίου μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι», Δόξα, «Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε λαοί» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα «Καθορῶσαι ἀληθῶς» καὶ «Ἐν χερσὶ τοῦ δι΄ ἡμᾶς» (ζήτει τῇ 16ῃ). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκεείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μανδηλίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ἐδέσσης βασιλεύς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «Ὁ πάντιμος χορὸς». Ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Πεποικιμμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» «Τὴν τιμιωτέραν», «Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι... Νενίκηγται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» (γ'), τὸ ἵ ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», καὶ τῆς ἑορτῆς «*Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος*» (16ης Αὐγ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου*», β') «*ᾤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τὸ ἵ ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδην κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲ ἐφύμνιον «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ἵ ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἵ Ματθαίου (Μαθ. ιζ' 14-23).

Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

17. Δευτέρα. Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμένισσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Μαθ. (Μαθ. κγ' 13-22).

18. Τρίτη. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ ἀνακομιδῆ λειψάνων Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Τρ. ια΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. β΄ 14-γ΄ 3)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια΄ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ΄ 23-28).

19. Τετάρτη. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.). Τιμοθέου, Ἐὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Τετ. ια΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. γ΄ 4-11)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια΄ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ΄ 29-39).

20. Πέμπτη. Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Πέμ. ια΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. δ΄ 1-12)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια΄ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ΄ 13-28).

21. Παρασκευή. Θαδδαίου ἀποστόλου (α΄ αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ΄ αἰ.).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Παρ. ια΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. δ΄ 13-18)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια΄ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ΄ 27-33, 42-51).

22. Σάββατον. Ἀγαθονίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ΄ αἰ.).

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Σαβ. ια΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. α΄ 3-9)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια΄ ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιθ΄ 3-12).

Εἶδησις. Ἐν τισὶ περιοχαῖς ὀρθῶς ἔχει ἐπικρατήσῃ (καὶ εἰς ἑορτάζοντα ἀκόμη ναοὺς) νὰ ψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνός ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων. Αἱ μὲν ἀκολουθίαι τοῦ μηναίου καταλιμπάνονται [λεγόμεναι ἐν τοῖς ἀποδείκνυσι], εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἀναγιγνώσκειται Ἐπίσκοπος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Ἐυαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτ., «Εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά». Οὕτω τῇ ἑπαύριον 23ῃ θὰ ψαλῆ ἀμυγῶς ἡ τῆς ἀποδόσεως ἀκολουθία.

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ΄ αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202). Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν ια΄ (τυπικὸν 15ης Ἀυγούστου §§ 17-19, καὶ Προθεωρία §29 καὶ §42).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ἐν τῇ γεννήσει», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» κοντάκιον «Τὴν ἐν προεβείαις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Θεαρχίω νεύματι...» (ὀκτάηχον δίχορον). Εἴσοδος κ.λπ.

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας (τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται σήμερον).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὅτε ἐξεδήμηςας».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ἐν τῇ γεννήσει», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν», τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἕν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει σου» (ζητεῖ μετὰ τὸν πολυέλεον). Ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μνηλόγιον τῆς 23ης τοῦ μηνός.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ» «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ εἶτα ἡ θ΄ ὥδῃ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ ὁ εἰρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ΄), τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» (δίς).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπανσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου», «᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ*. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 15ης Αὐγ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας» κοντάκιον μέχρι τῆς 12ης Σεπτεμβρίου «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Δευτέρα. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος († β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)· μετάρθεσις εἰς Ζάκυνθον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης (1624).

* Ὡς πρὸς τὰ ἀναγνώσματα τῆς παρουσίας Κυριακῆς ὑπάρχει ἀντίφασις ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ (Γ. Βιολάκη) μεταξὺ Προσθεωρίας (§42) καὶ 23ης Αὐγούστου (§19). Ἐσημειώθησαν τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, διότι ταῦτα ἐπεκράτησαν ἐν τῇ πράξει. Κατὰ τὴν ἀκριβεῖαν ὅμως τῆς τάξεως, λέγονται τὰ τῆς σειρᾶς τῆς Κυριακῆς (Ἀπόστολος Κυρ. ια' ἐπιστ., καὶ Εὐαγγέλιον Κυρ. ια' Ματθ.).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασιαί οἱ εἰρμὸι «Στανρόν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

25. Τρίτη. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης ἢ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασιαί δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμὸι τοῦ μηναίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν μετὰ τοὺς αἶνους ὅμως λέγομεν δοξολογίαν μεγάλην καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα» Ἐπίσκοπος: ἀποστόλου Τίτου, 25 Αὐγ., «Παῦλος δοῦλος Θεοῦ» (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15) Ἐυαγγέλιον: ἀποστόλων, 18 Ἰαν. τὸ τῆς λειτουργίας, «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε' 14-19) κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

26. Τετάρτη. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ς' 11-16)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. α' 23-28).

27. Πέμπτη. Ποιμένος ὁσίου (†450) Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10)
 Ἐυαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

Σημείωσις. Ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται εἴτε κατακεχωρημένη ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἰδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ὡς ἔχει ἐκεῖ, ἢ δὲ τῆς ἡμέρας ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

28. Παρασκευή. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος († δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἐπίστολος: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 10-16)
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22).

29. Σάββατον. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὀσίας τῆς ἕξ Αἰγίνης.

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 29 Αὐγ. §1), ἄνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ' ἔβδ. Ματθ., «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ' 1-13) καταβασίαι οἱ εἰρμολοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». **Εἰς τὴν λειτουργίαν**, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τοῦ προδρόμου καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*» Ἐπίστολος τοῦ Προδρόμου, 29 Αὐγ., «*Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον*» (Πρξ. ιγ' 25-32) Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς*» (Μρ. ς' 14-30) κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἶδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ'. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν α' (τυπικὸν 29ης Αὐγ. § 5).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μνήμη δικαίου*» κοντάκιον «*Ἡ τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, τοῦ Προδρόμου 3 «*Ὁ παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης*» κ.λπ. καὶ τοῦ ἁγ. Ἀλεξάνδρου 3, Δόξα, «*Γενεθλίων τελομένων*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Γενέσιον ἀθέμιτον*» (ζῆτει μετὰ τοὺς αἶνους τῆς 29ης Αὐγούστου), Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσεσιν*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ σιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου. Ἐπὶ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου. Ἐπὶ ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» γ', τὸ α΄ ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ προδρόμου «Ἡρώδης ὁ παράνομος» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Εἰ καὶ ἠττάται, πάντα γινε».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α΄ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν «Ἐπὶ τῆς εὐλογημένης». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Εὐφραίνεσθω», «Μνήμη δικαίου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιβ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην» (Α' Κορ. ιε' 1-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Ματθ., «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν» (Μτθ. ιθ' 16-26).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

31. Δευτέρα. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*» ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Ἐκπλήττων τῆ ὀράσει*».

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτικίον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*» Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28)· «*Ἄξιον ἐστί*» κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*» ἀναγράφεται ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40 σελ. 35) καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθὲς κοντάκιον, ἀναγραφόμενον τόσον ἐν τοῖς Μηναίοις μετὰ τὴν ς΄ ὥδῃν ὅσον καὶ ἐν τοῖς Ὁρολογίοις ἐνῶ τὸ «*Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας ζώνης*» καὶ τὸ ὑπὸ παρηλλαγμένην μορφήν «*Τῆς σῆς τιμίας ζώνης τῆ καταθέσει*» (βλ. Τ.Μ.Ε. σελ. 314, §1, καὶ σελ. 315, §4, ἀντιστοίχως) εἶναι κάθισμα τῆς γ΄ ὥδῆς.

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «*περιλαβοῦσα*» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «*περιβαλοῦσα*».